

Skatteministeriet

7. december 2017
J.nr. 2017 - 5651

Kontor:
International koordinering

Samrådsspørgsmål A, B og C

- Tale til besvarelse af spørgsmål A, B og C den 14. december 2017

Spørgsmål A

Hvilke konsekvenser i form af sanktioner m.v. forestiller ministeren sig det skal have, hvis et land eller territorie [skattejurisdiktion] optages på EU's sortliste over skattely?

Spørgsmål B

Mener minister, at Danmark – og andre EU-lande – kan have dobbeltbeskatningsaftaler med lande på EU's sortliste over skattely og i givet fald, hvilke særlige krav bør der så stilles til sådanne dobbeltbeskatningsaftaler?

Spørgsmål C

Er det ministerens vurdering, at Aserbajdsjan kan tænkes optaget på EU's sortliste over skattely?

[Indledning]

Jeg vil gerne starte med at takke for indkaldelsen til dette samråd.

Som jeg nævnte under anden behandlingen af L 63, er jeg som skatteminister og parlamentariker enig i, at stillingtagen til DBO'er skal ske på et oplyst og ordentligt grundlag. Og jeg vil gerne give en opdateret vurdering i lyset af EU's nylige vedtagelse af en sortliste over skattely.

Jeg vil besvare de tre spørgsmål i den rækkefølge, de er blevet stillet.

[Besvarelse af spørgsmål A]

I spørgsmål A spørges der til hvilke konsekvenser i form af sanktioner, det skal have, hvis et land optages på EU's sortliste over skattely.

Jeg kan starte med at sige, at man i forbindelse med vedtagelsen af EU's sortliste over "ikke samarbejdsvillige" lande, såkaldte skattely, på ECOFIN-mødet den 5. december, også har vedtaget to typer af defensive foranstaltninger, der kan tages i brug over for landene på sortlisten.

Det er regeringens opfattelse, at det er meget positivt, at EU går sammen om at sætte ind overfor skattely, da EU samlet har en størrelse, der kan

lægge pres på lande til at ændre regler og adfærd.

Hvis EU-landene gør det enkeltvist nationalt, så kan det let blive et slag i luften, der ingen virkning har.

Den *første* form for defensive foranstaltninger indebærer de ikke-skattemæssige foranstaltninger.

Det indebærer som minimum, at man afskærer lande på sortlisten fra adgangen til midler fra Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling og de dertilhørende garantifonde.

Omfanget af ikke-skattemæssige foranstaltninger vil muligvis kunne udvides til også at omfatte adgangen til midler fra andre EU-fonde. Det skal i givet fald indføres på EU-niveau og vil kræve, at en reference til EU's sortliste indføres i en række EU-retsakter.

Den *anden* form for defensive foranstaltninger er de skattemæssige foranstaltninger, der dækker over to forskellige typer.

Den *første type* af skattemæssige defensive foranstaltninger består i administrative konsekvenser. Enten i form af for eksempel forøget kontrol af

betalinger til lande på sortlisten, eller forøget kontrol af skatteydere, der har transaktioner med disse lande. EU-landene skal mindst iværksætte én af disse konsekvenser mod landene på sortlisten. Dette vil vi fra dansk side selvfølgelig leve op til.

Den *anden type* af skattemæssige defensive foranstaltninger består i lovgivningsmæssige tiltag i form af for eksempel styrkede værnsregler mod landene på sortlisten. Der er mellem EU-landene opnået enighed om et katalog af muligheder, der grundlæggende skal gøre det mindre fordelagtig og mere besværligt at anvende lande på sortlisten.

De fleste af værnsreglerne indgår allerede i dansk ret, så her er vi fra dansk side allerede på forkant.

Som jeg redegjorde for i et samråd for et par uger siden foreslog udenrigsministeren, finansministeren og jeg i et fælles brev, at sortlisten inddrages i den udenrigspolitiske dialog med relevante tredjelande fx ved bilaterale møder og forhandlinger. Jeg er meget tilfreds med, at dette forslag blev taget med.

Endelig vil jeg fremhæve, at regeringen gerne så stærkere og mere effektive EU-sanktioner mod landene på sortlisten, men de vedtagne defensive

foranstaltninger er nu engang et kompromis blandt EU-landene, hvor flere af EU-landene slet ikke ønskede nogen former for sanktioner på skatteområdet. Regeringen støtter derfor varmt og helhjertet, at man i EU er nået til enighed om en række fælles defensive foranstaltninger, som er den mest effektive måde at sanktionere de sortlistede lande på. Vi vil gerne arbejde på at styrke tiltagene, hvis de viser sig ikke at være tilstrækkelige.

Det leder mig til næste spørgsmål om mulighederne for bilaterale aftaler med sortlistede lande.

[Besvarelse af spørgsmål B]

I spørgsmål B spørges der til, om jeg mener, at Danmark – og andre EU-lande – kan have dobbeltbeskatningsaftaler med lande på sortlisten og i givet fald, hvilke særlige krav der bør stilles til aftalerne.

Lad mig slå fast, at udgangspunktet for regeringen er, at Danmark kun indgår DBO'er med lande, der har et velfungerende skattesystem.

Med et velfungerende skattesystem menes der, at landet har en fair beskatning af såvel inden- som udenlandske skatteydere, og der dermed hverken er tale om et nul- eller lavskattelands. Derudover

stilles der strenge krav om, at DBO'en indeholder en gensidig forpligtelse til at udveksle skattemæssige- og finansielle oplysninger mellem skattemyndighederne, hvilket giver et grundlag for at sikre korrekt beskatning – på linje med det, som følger af OECD-standarden.

Den danske linje må derfor være, at der ikke indgås DBO'er med de lande på EU-sortlisten, hvor deres skattesystem kan føre til ”dobbelt ikke-beskatning”-situationer eller en urimelig lav skattebetaling, samt hvor der ikke er udsigt til, at der kan opnås enighed om gensidig informationsudveksling på linje med OECD-standarden.

Vi kan nu konstatere, at Danmark har DBO'er af ældre dato med lande, som er blevet optaget på sortlisten.

Det drejer sig om DBO'erne med Sydkorea, (som vi har en aftale med fra 1977), der sortlistes på grund af skadelige skatteordninger, men generelt har et almindeligt skatteniveau. Endvidere drejer det sig om Tunesien (en aftale fra 1981), der også er på listen som følge af skadelige skatteordninger. Endelig er der Trinidad og Tobago (en aftale fra

1969), der udover at have skadelige skatteordninger, sortlistes grundet manglende informationsudveksling.

Implementering og efterlevelse af de nyeste internationale standarder vil derfor være elementer, der vil indgå i genforhandlinger med disse lande, når og såfremt muligheden byder sig.

Det vil imidlertid bero på en konkret vurdering af, om de eksisterende aftaler giver anledning til manglende beskatning eller skatteunddragelse, om aftalerne bidrager til en højere grad af informationsudveksling med Danmark, end man ellers ville

have, og hvor stor skadevirkningen vil være ved eventuel dobbeltbeskatning.

En trussel om opsigelse af en DBO vurderes at være et meget ineffektivt pressionsmiddel overfor de pågældende lande. Det vil endda potentielt ramme Danmark hårdere, da det kan føre til dobbeltbeskatning af danske virksomheder og personer og stille de danske virksomheder i en ringere konkurrencesituation, end deres konkurrenter fra andre lande med en DBO.

Det mest effektive, vi kan gøre overfor de sortlistede lande, som Danmark har indgået DBO'er

med, er på EU-niveau med de fælles defensive foranstaltninger, som regeringen dog gerne så var blevet stærkere og mere effektive.

Dette fører mig videre til næste spørgsmål om min vurdering af, hvorvidt Aserbajdsjan kan tænkes at blive optaget på EU's sortliste.

[Besvarelse af spørgsmål C]

Jeg kan oplyse, at Aserbajdsjan ikke er oplistet på EU's sortliste.

Det skal dog bemærkes, at Aserbajdsjan ikke er bedømt af EU, da landet ikke er en væsentlig handelspartner for EU generelt og derfor indledningsvist blev siet fra i processen.

Det kan dog bemærkes, at Aserbajdsjan indgår i det såkaldte Globale Forum for Gennemsigtighed og Udveksling af informationer, hvor de i 2016 blev bedømt som "largely compliant". Derudover har Aserbajdsjan tilsluttet sig OECD's bistandskonvention og har forpligtet sig til at indsamle og automatisk udveksle CRS-oplysninger fra og med i år.

Dertil kommer, at Aserbajdsjan vurderes at have et reelt skattesystem, som i forhandlingerne ikke gav anledning til danske bekymringer om, at en DBO med landet ville indebære en øget risiko for skatteundgåelse. Jeg kan også konstatere, at lande som Sverige, Norge, Finland, Tyskland og Frankrig også har DBO'er med Aserbajdsjan.

Med disse ord vil jeg afrunde med at sige, at jeg håber på, at den videre proces af L 63 kan fortsætte sin gang.